

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕЛЕКТРОННИХ ДЖЕРЕЛ ЯК ЗАСОБІВ САМОНАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Медведєва М.Б.¹, к.мед.н., асистент, методист

Тівоненко Л.І., к.мед.н., асистент

Федянович І.М., к.мед.н., асистент

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

¹*maryna.medvedeva@gmail.com*

Електронні підручники (ЕП) мають широкі педагогічні й технічні можливості для організації самонавчання [1; с. 10]. Водночас, як показує аналіз теорії і практики їх використання [2; с. 163], досі немає відповіді на запитання: яка навчально-пізнавальна й керівна інформація має входити у зміст ЕП; наскільки підвищиться якість самонавчання завдяки використанню ЕП порівняно з традиційними підручниками (далі – ТП). Для одержання порівняльної ефективності використання в самонавчанні різних за змістовним наповненням ЕП було проведено дослідження з двома експериментальними групами студентів, які використовували, відповідно, два види підручників: І - мали вступну, основну й завершальну частини; ІІ – аналогічні за структурною будовою, але з розширеним змістовним наповненням методичного апарату організації самонавчання. Контрольна група учнів користувалася ТП. Дослідження проводили під час вивчення терапевтичної стоматології студентами 3 курсу стоматологічного факультету.

Результати проведеного дослідження визначали на основі аналізу: а) середньої кількості: повних і правильних (п. п), не повних, але правильних (н. п), неправильних (н) та відсутніх (в) відповідей студентів на поставлені запитання й розв'язки практичних завдань; б) 5-тибальної оцінки результатів самонавчання; в) часу (t), який учні витратили на виконання навчального завдання. Усього було проаналізовано 50 відповідей і 50 розв'язків клінічних задач.

Студенти, які навчалися за другим варіантом ЕП, виявили вищу якість знань, ніж студенти, які використовували ЕП першого варіанту та ТП, до того ж вони витратили менше часу на опрацювання теоретичної частини підручника і на розв'язування задач та виконання завдань. Отже, ЕП другого варіанту ефективніші для використання в самонавчанні. Найбільш ефективними є ЕП, в яких зміст структуровано за трьома частинами:

1) вступною, що містить навчально-пізнавальну й керівну інформацію для мотивації самонавчання, організаційно-інструктивний матеріал для ознайомлення студентів із завданнями, можливостями ЕП та правилами користування комп'ютерною технікою;

2) основною – навчальний матеріал розділів і параграфів узгоджується з навчальними програмами, що містять навчально-пізнавальну й керівну інформацію для мотивації навчальної діяльності та ознайомлення із планом подачі та пояснення явищ і процесів, що вивчаються, актуалізації, повторення, систематизації й узагальнення знань, формування вмінь і навичок застосування знань у практичній дальності та для тестового контролю якості самонавчання;

3) завершальною, що містить систематизовані таблиці, графіки, схеми, малюнки, відеофрагменти клінічних робіт та систематизованого навчального матеріалу; тлумачний словник термінів; збірник клінічних задач, рентгенограм, запитань з розв'язками та правильними відповідями; зміст ЕП.

Література:

1. Гуржій А.М., Волинський А.Д. Інформатизація навчання і створення електронної навчальної літератури: проблеми, шляхи вирішення // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. - 2006. - №6. – С. 9-14.
2. Соколовська Т.П. Електронний підручник: особливості структури та функціонування // Проблеми сучасного підручника: 36 наук. праць. Вип. 3.-К.:Пед. думка, 2003. - С 162-166.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей VIII Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 15–16 листопада 2012 р. – Суми : Сумський державний університет, 2012. – С.82-83.